

Брюксел, 24 юни 2026 г.
(OR. en)

11076/26

COPEN 241
JAI 877
EJUSTICE 32
DROIPEN 116
IXIM 144

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	19 юни 2026 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2026) 284 final
Относно:	ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА относно обмена чрез Европейската информационна система за регистрите за съдимост (ECRIS) на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2026) 284 final.

Приложение: COM(2026) 284 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 19.6.2026 г.
COM(2026) 284 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно обмена чрез Европейската информационна система за регистрите за съдимост (ECRIS) на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки

{SWD(2026) 152 final}

1. Въведение

Целта на Европейската информационна система за регистрите за съдимост (ECRIS) е да се подобри сигурността в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие на ЕС, като се предостави възможност за ефикасен обмен на информация между държавите членки за предишни присъди, постановени от наказателните съдилища в ЕС. ECRIS започна да функционира през април 2012 г. Тя се урежда с Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки¹. Решение 2009/316/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска информационна система за съдимост беше заменено с Директива (ЕС) 2019/884, но все още е задължително за Дания и Ирландия².

На 29 юни 2017 г. Комисията прие първия си статистически доклад в съответствие с член 7 от Решение 2009/316/ПВР на Съвета, който обхваща периода от април 2012 г. до 31 декември 2016 г.³ Вторият статистически доклад на Комисията, приет на 21 декември 2020 г., обхваща периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2019 г.⁴

Настоящият доклад⁵ е третият статистически доклад на Комисията относно обмена чрез ECRIS на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки. Неговата цел е да се оцени дали извършеният от държавите членки обмен е в съответствие със законодателната рамка на ECRIS и да се открият евентуални проблеми във връзка с ефективността на системата, така че ситуацията да се коригира. Комисията си запазва правото да предприеме всички необходими действия, за да гарантира, че държавите членки изпълняват правните си задължения по Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета.

Настоящият доклад беше приет, преди да започне да функционира системата ECRIS-TCN, която ще допълни ECRIS с ефективен механизъм за обмен на информация относно осъдени граждани на трети държави⁶, с цел да се направи преглед на обмена на информация между държавите членки преди пускането в действие на тази нова система.

1.1. Статистика за ECRIS

В настоящия доклад се прави общ преглед на използването на ECRIS през петгодишния период от **1 януари 2020 г. до 31 декември 2024 г.** Докладът е придружен от работен документ на службите на Комисията SWD(2026)152 („работния документ на службите на Комисията“). Някои от статистическите данни в доклада представят общ преглед за тринадесетгодишния период на функциониране на ECRIS от въвеждането ѝ през април 2012 г. От друга страна, сравнителните статистически данни за всички държави членки, както и статистическите таблици на всяка отделна държава членка в раздел 3 от работния документ на службите на Комисията обхващат обмена чрез ECRIS през последните пет години — от 2020 г. до 2024 г. Когато е уместно, статистическите

¹ ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 23 — изменено с Директива (ЕС) 2019/884, ОВ L 151, 7.6.2019 г., стр. 143.

² ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 33. Считано от 28 юни 2022 г. Директива (ЕС) 2019/884 замени това решение по отношение на държавите членки, които са обвързани с нея.

³ COM(2017) 341 final. SWD 2017/242 final.

⁴ COM(2020) 778 final. SWD 2020/378 final.

⁵ В съответствие с член 13а, параграф 3 от Рамково решение 2009/315/ПВР.

⁶ Вж. раздел 2.9.

данни от предходните години са използвани като отправна точка. Освен това докладът съдържа данни за обмена с Обединеното кралство до 31 декември 2020 г.⁷

Докладът се основава на статистически данни, които са автоматично генерирани от системата и впоследствие са изпратени от държавите членки до Комисията. От 233-те статистически показателя, определени за ECRIS, бяха избрани няколко, така че да се публикува само най-приложимата и значима информация. Освен от това от държавите членки беше поискано да съобщят статистика за броя на присъдите на граждани на други държави членки, постановени на тяхна територия, за да може Комисията да предостави общ преглед на начина, по който се изпълнява на процедурата за нотификация. В доклада се съдържат данни за присъди, получени от всички 27 държави членки и от Обединеното кралство за 2020 г.

1.2. Основни принципи на системата ECRIS

ECRIS се основава на децентрализирана архитектура, при която информацията от регистрите за съдимост се обменя по електронен път, изключително между централните органи на държавите членки.

Всяка държава членка, която е осъдила гражданин на друга държава членка, е задължена възможно най-скоро да предостави на въпросната държава членка („държавата членка, чийто гражданин е осъденото лице“) чрез ECRIS цялата информация, отнасяща се до присъдата (**нотификация за нови присъди**), включително евентуални последващи актуализации (**нотификация за актуализации**).

По този начин държавата членка, чийто гражданин е осъденото лице, води централен регистър на всички присъди, постановени срещу нейни граждани от наказателните съдилища в другите държави членки, в допълнение към всички присъди, постановени в самата нея. Следователно държавата членка, чийто гражданин е осъденото лице, е задължена да съхранява и актуализира цялата информация, получена чрез ECRIS, и да предоставя информация от регистрите за съдимост (**отговори на искания**), когато е поискана от друга държава членка (**искания за информация**), в рамките на **кратки срокове от 10 до 20 дни**⁸.

1.3. Общ преглед

През 2022 г. — повече от 10 години след стартирането си, ECRIS отбеляза **важен етап с пълната взаимосвързаност на всички 27 държави членки** и с установяването и стабилизирането на максималния възможен брой от 702 взаимни връзки. По този начин се гарантира, че информацията от регистрите за съдимост може да се обменя в целия ЕС без технически пречки.

След спад в обема на обмена, причинен от пандемията и Брексит, обмяната на информация отново започна да нараства, като през 2024 г. броят на съобщенията достигна близо 4,8 милиона или средно по 400 000 на месец. От 2017 г. насам структурата на обменените съобщения се промени значително — исканията за информация вече са почти пет пъти повече от нотификациите за присъди.

⁷ Обединеното кралство беше държава — членка на ЕС, до 31 януари 2020 г., но съгласно член 127, параграф 1 от Споразумението за оттегляне то продължи да обменя информация чрез ECRIS по време преходния период, който приключи на 31 декември 2020 г. Понастоящем Обединеното кралство обменя информация от регистрите за съдимост с държавите членки въз основа на Споразумението за търговия и сътрудничество.

⁸ За подробно описание на общите принципи относно обмена на информация чрез ECRIS вж. раздел 1 от работния документ на службите на Комисията.

През 2020 г. **броят на присъдите на граждани на други държави членки е спаднал значително** до около 250 000 годишно и оттогава се запазва на това ниво, което води до **по-малко на брой нотификации за нови присъди**. През 2024 г. броят на нотификациите спадна до 260 000, което е сравнимо с равнището от 2014 г. **Всички държави членки вече изпращат нотификации за нови присъди**, а много от тях са наваксали и със **забавянията при изпращането на предишни присъди**, но все още не постъпват нотификации за всички присъди, по-специално от страна на Дания, Ирландия, Люксембург, Словакия и Румъния.

Броят на исканията за информация продължи стабилно да нараства, като през 2024 г. достигна 1,2 милиона. През 2019 г. настъпи **пълно преориентиране в използването на ECRIS**, като системата започна **по-често да се използва за цели, които не са свързани с наказателното производство**. През 2024 г. тези искания съставляват **56 % от всички искания** и се отнасят предимно до проверки относно назначения на длъжности, включващи контакт с деца, или до искания от отделни лица, които търсят информация за собствените си досиета за съдимост.

Въпреки това **няколко държави членки все още използват ECRIS в ограничена степен, за да отправят искания за информация от регистрите за съдимост**, като сред тях са Гърция, България, Естония, Унгария, Ирландия, Италия, Латвия, Малта и Словения. Докато някои държави членки (Белгия, Хърватия, Унгария, Ирландия, Италия, Люксембург, Словения и Словакия) използват ECRIS **само или почти само за целите на наказателното производство**, други отправят искания за информация **почти изцяло за други цели** (Чехия, Кипър, Гърция и Испания).

През 2024 г. само 16,6 % от отговорите съдържат информация за предишни присъди, което отразява нарастващия дял на исканията, отправени за цели, различни от тези на наказателното производство. Въпреки това над 197 000 отговора разкриват наличието на предишни присъди.

Процентът на получените отговори се е повишил значително в сравнение с 2019 г., като броят на закъснелите отговори е спаднал наполовина, а броят на исканията, чийто краен срок е изтекъл, е намалял повече от пет пъти. Въпреки това 9,7 % от отговорите все пак са били изпратени след изтичането на законоустановения срок, а по 38 000 искания крайният срок е изтекъл, без да е получен отговор.

Независимо от **положителната тенденция при броя на актуализациите** (254 000 през 2024 г.), някои държави членки все още предоставят едва няколко актуализации (България, Гърция, Ирландия и Малта) или изобщо не предоставят такива (Естония и Словения).

Наблюдава се **тревожен ръст в броя на исканията, останали без отговор** — за периода 2020—2024 г. по 317 000 искания (5,8 % от всички искания) не е бил получен отговор, като най-често такъв е трябвало да постъпи от Кипър, България, Хърватия, Испания и Гърция. Засилващата се тенденция за неизпълнение на задължението да се отговаря на исканията за информация е тревожна, като се има предвид, че последиците от това могат да бъдат трагични.

Информация относно граждани на трети държави все още се обменя в ограничен брой случаи (88 000, или 7 % от всички искания), въпреки че се очаква броят им да се увеличи, когато през 2027 г. бъде пусната в действие системата ECRIS-TCN.

Продължават да бъдат налице **значителни различия по отношение на дейностите и работното натоварване на държавите членки**.

2. Обменът чрез ECRIS в числа

2.1. Свързани държави членки

ECRIS е децентрализирана система, в която всички държави членки следва да са взаимно свързани една с друга. Една държава членка се счита за свързана с ECRIS, ако обменя информация от регистрите за съдимост с поне една друга държава членка.

В развитието на ECRIS беше отбелязан **поредният важен етап — към момента всички държави членки са свързани със системата** и обменят информация от регистрите за съдимост **с всички останали държави членки.**⁹

Системата ECRIS започна да функционира през 2012 г., като към онзи момент бяха осъществени общо 173 от възможните 702 взаимните връзки (при свързване на 27-те държави членки). До края на 2019 г. бяха установени 670 взаимни връзки (90 % от възможните към съответния момент 756). Едва през 2022 г. — след 10 години функциониране на ECRIS, бяха **установени всички възможни 702 взаимни връзки**¹⁰ между държавите членки и оттогава броят им е стабилен.

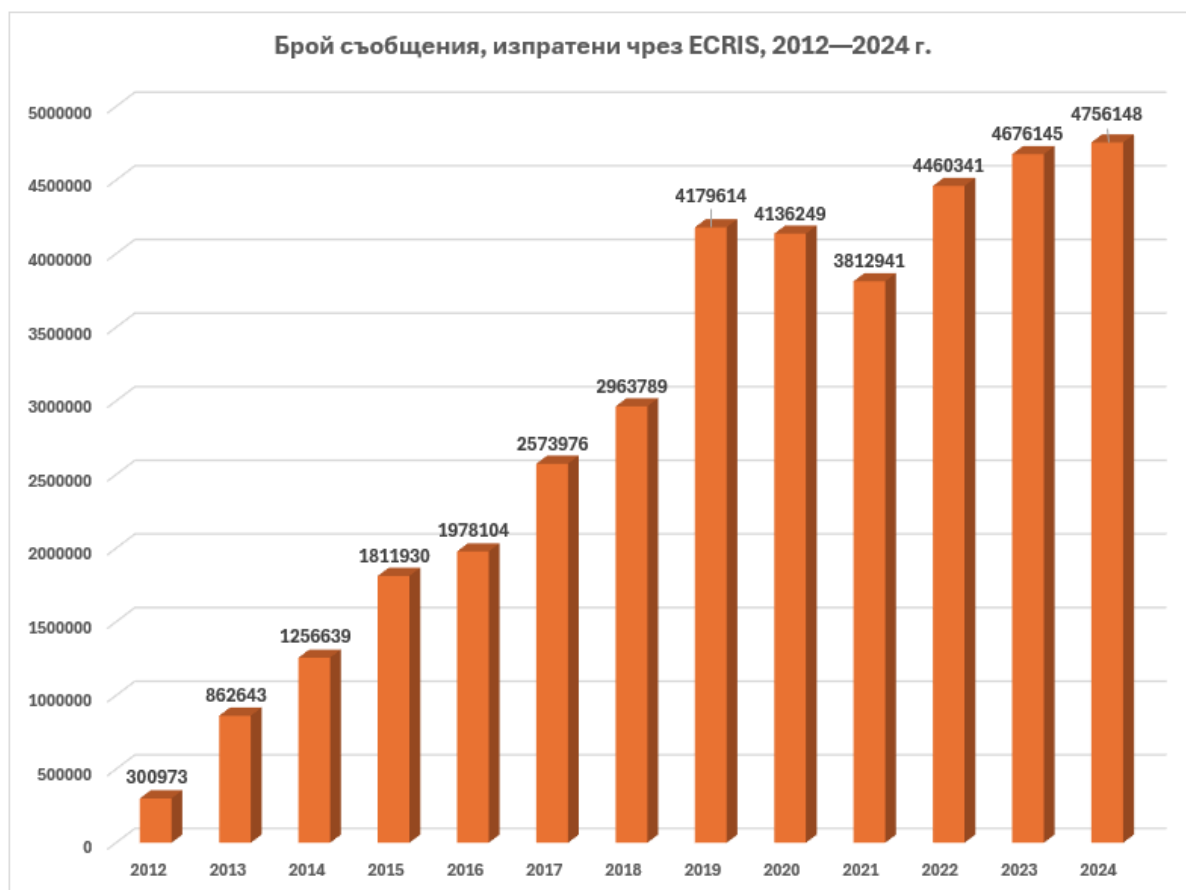
- **Всички 27 държави членки са свързани с ECRIS и обменят информация от регистрите за съдимост с всички останали държави членки**
След 10 години функциониране в развитието на ECRIS бе отбелязан **поредният важен етап — през 2022 г. бяха установени всички възможни 702 взаимни връзки** между държавите членки и оттогава броят им е стабилен.

2.2. Общ брой на обменените съобщения

На графиката по-долу е показан нарастващият годишен обем на обменените съобщения между всички свързани държави членки от април 2012 г., когато ECRIS започва да функционира, до 31 декември 2024 г. Следва да се отбележи, че през 2012 г. месеците, в които се извършва дейност, са само 8. В този обем са включени всички видове съобщения: нотификации, актуализации, искания, отговори, откази, други отговори и обмен на допълнителна информация.

⁹ За историята на връзките с мрежата на ECRIS вж. раздел 2.1 от работния документ на службите на Комисията.

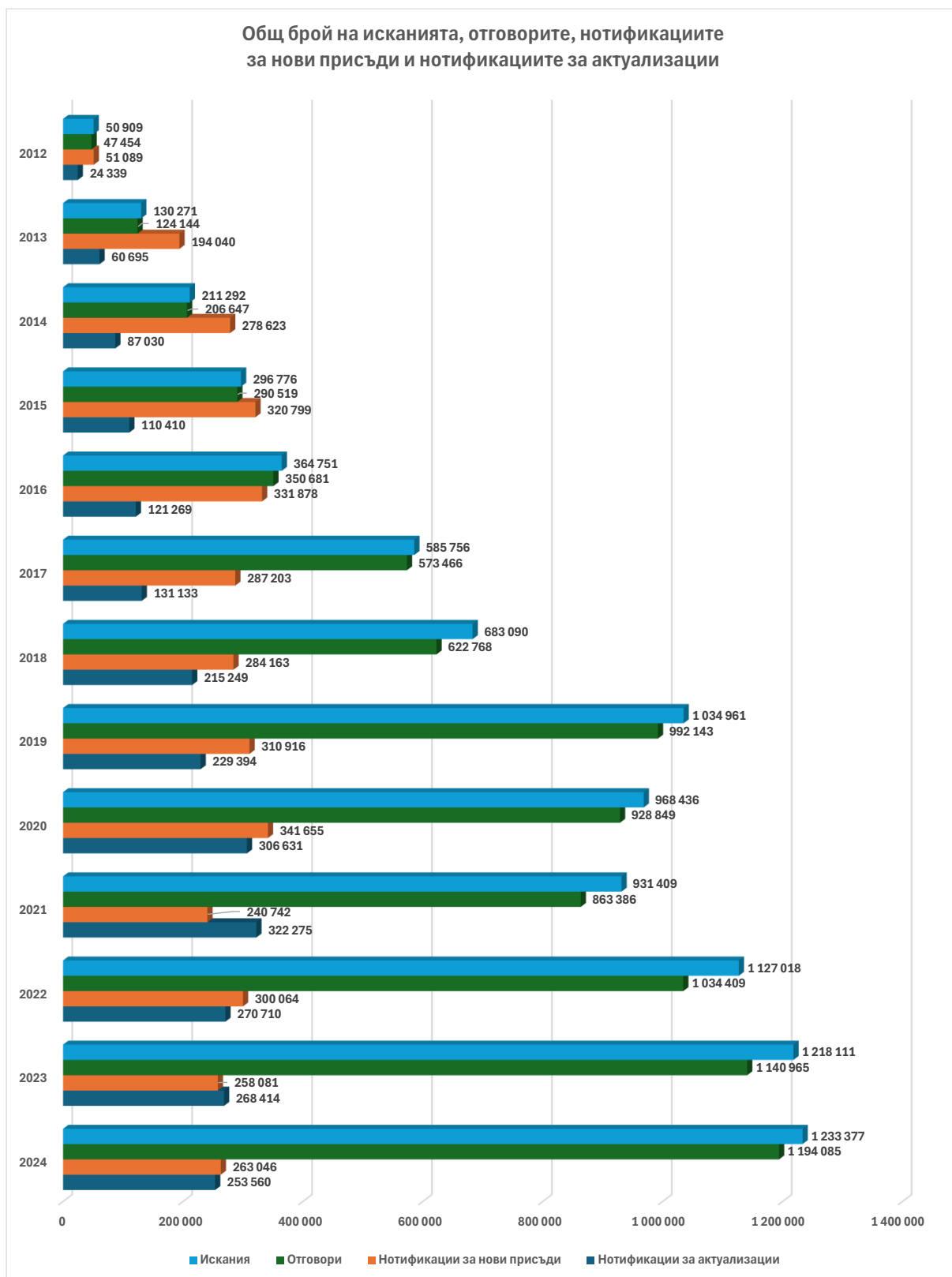
¹⁰ Този брой отразява настоящия брой на държавите членки след Брексит, т.е. 27 (27 × 26).

Годишният обем на съобщенията **нарастваше бързо до 2019 г.**, когато достигна близо **4,2 милиона**, или средно по 348 000 съобщения на месец. Заради **продължилата пандемия** и последвалите ограничения за пътуване **през 2020 г.** броят на съобщенията се **стабилизира**, а след това **през 2021 г. рязко спадна** до **3,8 милиона**. За този спад допринесе и фактът, че Обединеното кралство се оттегли от ECRIS на 1 януари 2021 г. През 2022 г. обемът на съобщенията отново започна стабилно да нараства, като **през 2024 г. достигна близо 4,8 милиона**, което означава средно по 400 000 съобщения на месец.

На графиката по-долу са показани тенденциите при изпратените искания, отговори на искания, нотификации за нови присъди и нотификации за актуализации, изпратени през 13-годишния период на функциониране на ECRIS. Отговорите включват отговори на искания, откази на искания и други отговори¹¹.

¹¹ Други отговори са например отговорите, че е открито повече от едно лице, че дадено лице не е гражданин на държавата членка, получила искането, и т.н.

От 2017 г. започна драстична промяна в съотношението между броя на нотификациите за нови присъди, исканията и отговорите на искания. Докато през 2016 г. броят на съобщенията в тези три категории е почти равен — приблизително 350 000 годишно за всяка категория, то през 2019 г. и 2020 г. броят на исканията за

информация и **броят на свързаните с тях отговори** превишава три пъти броя на нотификациите, а през 2023 г. и 2024 г. вече превишава близо пет пъти броя на нотификациите.

През 2020 г. **броят на нотификациите** за нови присъди нараства до 340 000¹², но през 2021 г. отново спада, след което **до края на 2024 г. се задържа на сравнително ниско равнище** от около **260 000 годишно**, което съответства на равнището на нотификациите от 2014 г. Като се има предвид, че мрежата от взаимни връзки между държавите членки все повече се разраства и че в сравнение с предходния период на докладване по-малко държави членки са срещнали затруднения с нотифицирането на всички нови присъди¹³, тази промяна говори за **намаляване на броя присъди на граждани на други държави членки**.

За сметка на това **броят на исканията за информация** и свързаните с тях отговори **непрекъснато нараства — с 25 % от 2020 г. насам**, като през 2024 г. достига общо **1,2 милиона** за всяка от тези категории. Това увеличение не е толкова рязко, колкото през предходния период на докладване¹⁴, когато настъпи сериозно преориентиране в използването на ECRIS, вследствие на което **тя започна три пъти по-често да се използва за цели, различни от тези на наказателното производство, отколкото във връзка него** (за повече подробности вж. раздел 2.8). Постоянното нарастване на броя на исканията през 13-те години функциониране на ECRIS е и положителен знак, че в държавите членки се повишава осведомеността относно необходимостта от използване на системата за искане на информация в хода на наказателното производство, за да могат да се вземат под внимание предишни присъди, в съответствие с Рамково решение 2008/675/ПВР¹⁵.

➤ **След пандемията броят на обменените съобщения отново се увеличи и през 2024 г. достигна 4,8 милиона**

Заради продължилата пандемия, свързаните с нея ограничения за пътуване и Брексит през 2021 г. **броят на обменените съобщения рязко спадна до 3,8 милиона**. През 2022 г. обемът на съобщенията отново започна да нараства стабилно, като през 2024 г. достигна близо **4,8 милиона**, което означава **средно по 400 000 съобщения на месец**. От 2017 г. насам **драстично се е променило съотношението между броя на нотификациите за присъди, исканията и отговорите на искания**, като през 2024 г. **броят на исканията за информация превишава почти пет пъти броя на нотификациите**.

2.3. Брой нотификации, искания и отговори по държави членки

¹² Това нарастване се дължи предимно на факта, че през 2020 г., преди да се оттегли от ECRIS, Обединеното кралство изпрати 95 000 забавени нотификации (което е три пъти повече от обичайния брой нотификации, изпращани ежегодно от Обединеното кралство).

¹³ Както е посочено в раздел 2.4 по-долу.

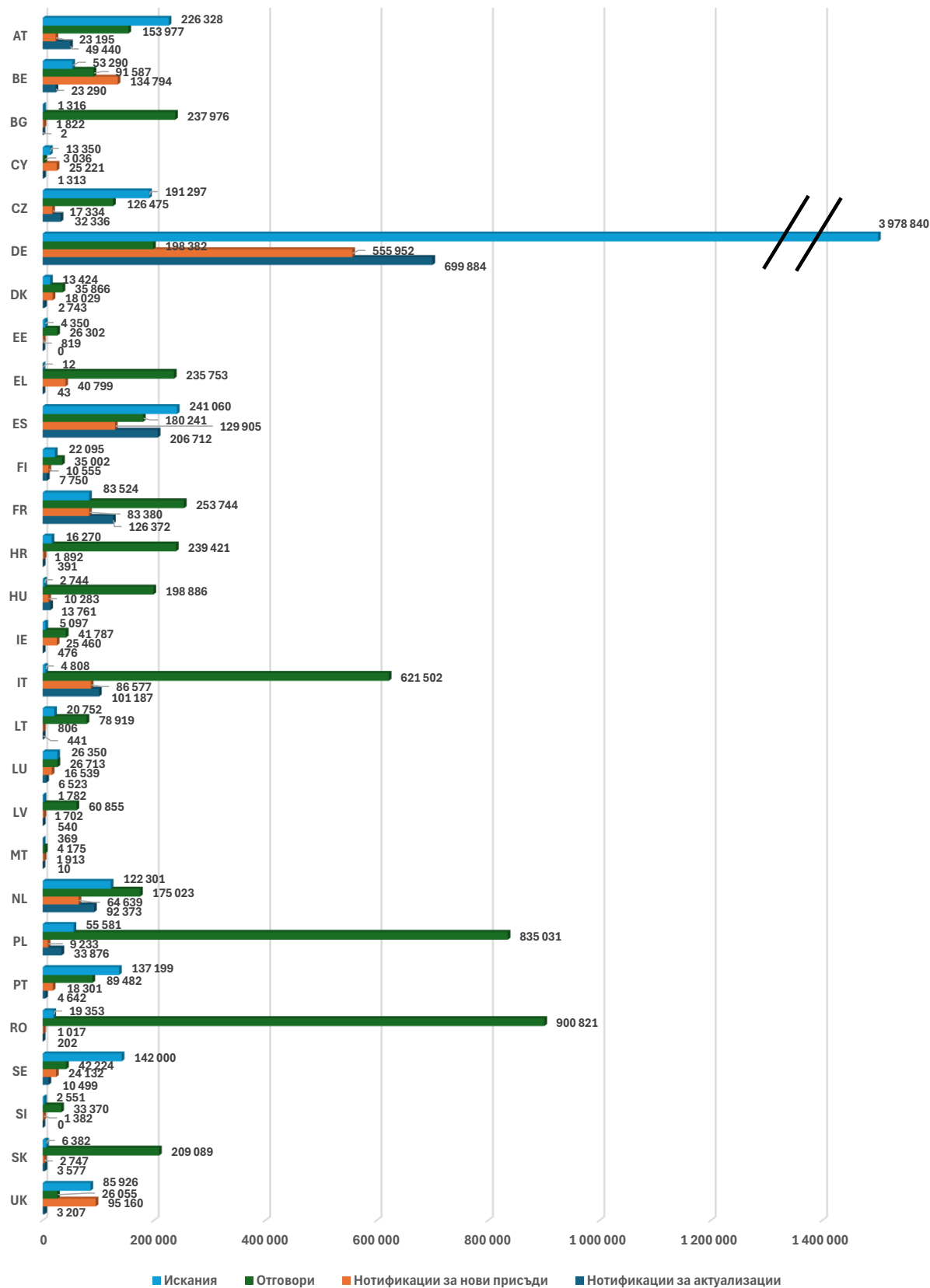
¹⁴ Периодът 2017—2019 г., обхванат от втория статистически доклад.

¹⁵ ОВ L 220, 15.8.2008 г., стр. 32.

На графиката по-долу е показан общият брой на исканията, отговорите на искания, нотификациите за нови присъди и нотификациите за актуализации, изпратени за петгодишния период от 2020 г. до 2024 г., с разбивка по държави членки¹⁶.

¹⁶ За годишните данни от този период вж. раздел 2.2. от работния документ на службите на Комисията.

Общ брой на исканията, отговорите, нотификациите за нови присъди и нотификациите за актуализации по държави членки, 2020—2024 г.

Както и през предходните години, най-активните държави членки по отношение на общия обем на тези четири вида съобщения са Германия (25 % от всички обменени съобщения от този вид), Полша (4,2 %), Румъния (4,2 %), Италия (3,7 %) и Испания (3,5 %).

Данните разкриват **значителни различия между държавите членки по отношение на използването на ECRIS и работното натоварване във връзка със системата**. Някои държави членки **отправят искания за информация значително по-често, отколкото получават такива**. Германия например е изпратила близо 4 милиона искания в периода 2020—2024 г., но е получила едва 198 000, а Швеция е изпратила 142 000 искания при получени 42 200¹⁷. И обратно, редица държави членки се сблъскват със **значителен брой искания**, макар самите те да изпращат по-малко искания: напр. Румъния (901 000 дадени отговора спрямо 19 400 изпратени искания), Полша (835 000 спрямо 55 600), Италия (622 000 спрямо 4 800)¹⁸. Други държави членки **изпращат голям обем нотификации** за нови присъди до държавите членки, чийто гражданин е извършителят на престъплението, но отправят по-малко искания за информация, като сред тях са Белгия (135 000 изпратени нотификации, 53 300 изпратени искания), Италия (86 600 нотификации, 4 800 искания) и Гърция (40 800 нотификации, 12 искания).

➤ **Значителни различия между държавите членки по отношение на дейностите и работното натоварване в рамките на ECRIS**
Някои държави членки изпращат значително повече **искания за информация, отколкото получават** (Германия, Швеция и Австрия), докато други се сблъскват със **съществено работно натоварване при отговаряне на исканията** (Румъния, Полша, Италия, Франция, Хърватия, България и Гърция). Работното натоварване за някои държави членки (Белгия, Италия и Гърция) е главно в резултат на изпращането на **голям брой нотификации** за нови присъди до държавите членки, чийто гражданин е осъденото лице.

2.4. Нотификации

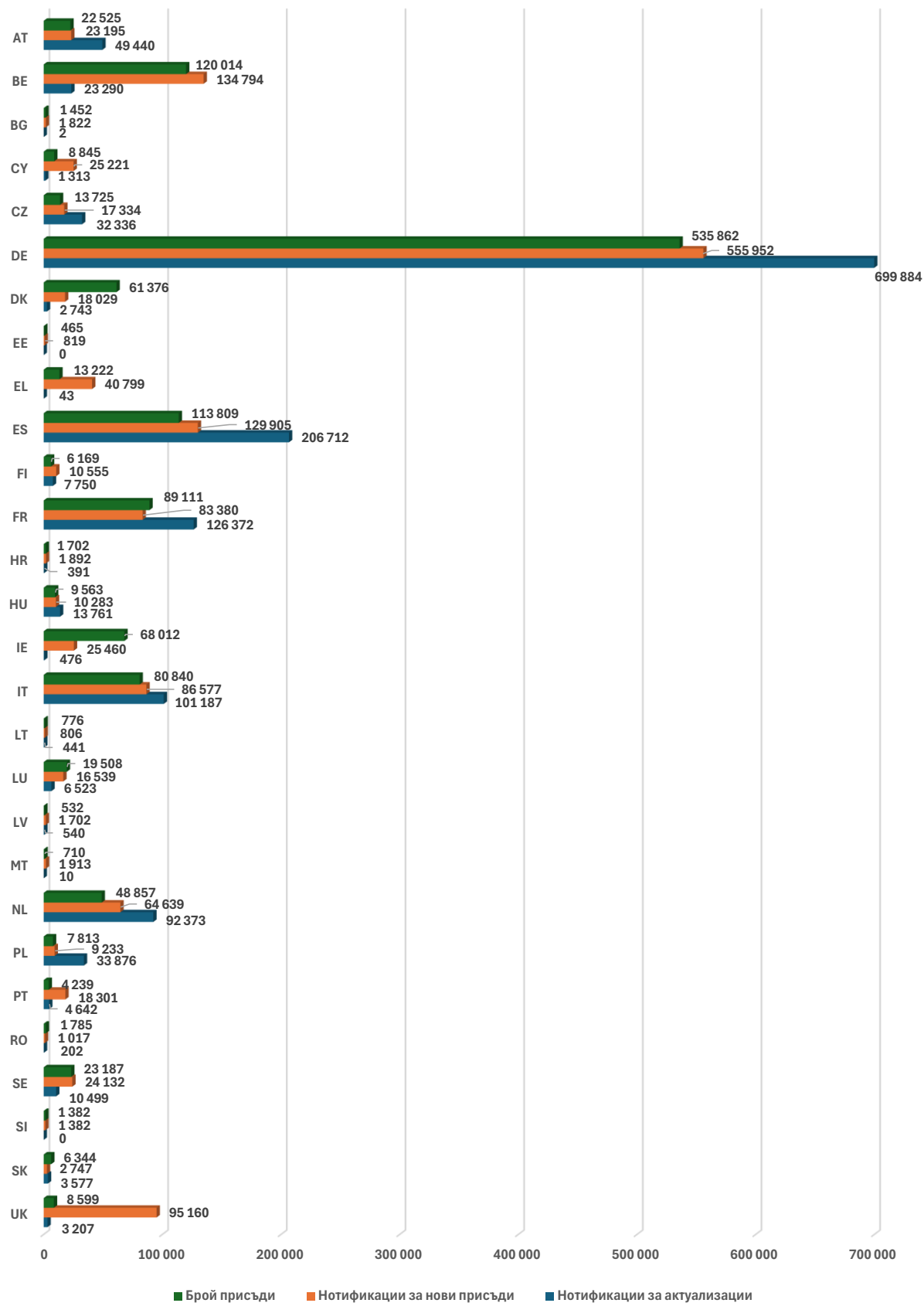
На графиката по-долу е показан общият обем на присъдите на граждани на други държави членки, съответните нотификации за тези присъди и нотификациите за актуализации, изпратени от всяка държава членка през петгодишния период от 2020 г. до 2024 г.¹⁹.

¹⁷ Подобна е ситуацията с Австрия (226 300 изпратени искания, 154 000 получени искания) и Чехия (191 300 изпратени, 126 500 получени).

¹⁸ Подобна е ситуацията с Франция (254 000 дадени отговора спрямо 83 500 изпратени искания), Хърватия (239 400 спрямо 16 300), България (238 000 спрямо 1 300), Гърция (236 000 спрямо 12), Словакия (209 000 спрямо 6 400) и Унгария (199 000 спрямо 2 700).

¹⁹ За годишните данни от този период вж. раздел 2.3 от работния документ на службите на Комисията.

Общ брой на присъдите и нотификациите (за нови присъди и актуализации) по държави членки, 2020—2024 г.

В рамките на периода на докладване в държавите членки са постановени **1 270 000 нови присъди срещу граждани на други държави членки**, което означава средно по **250 000 присъди на година**. През 2020 г. **броят на присъдите спадна значително** и оттогава се запазва на същото равнище, което доведе до **намаляване на броя на нотификации** за нови присъди.

През този период държавите членки са изпратили общо около **1,4 милиона нотификации за нови присъди и 1,4 милиона нотификации за актуализации**.

През петте години **броят на изпратените нотификации се различава значително в отделните държави членки** — от 556 000 нотификации за нови присъди, изпратени от Германия, до 800 такива нотификации, изпратени от Литва и Естония. Тези разлики се обясняват по-конкретно с два фактора: размера на държавата и броя на присъдите на граждани на други държави членки (наричани по-нататък „население от други държави — членки на ЕС“)²⁰.

Най-активните държави членки по отношение на изпращането на нотификации за нови присъди са били Германия (40 % от всички такива нотификации), Белгия (9,6 %) и Испания (9,3 %). Класацията е подобна и по отношение на **нотификациите за актуализации**: Италия (49 %), Испания (15 %) и Франция (9 %).

През периода на докладване 2020—2024 г. **съответният дял на нотификациите за нови присъди и на нотификациите за актуализации се движеше около 50 %**. По-конкретно, през 2024 г. тези нотификации възлизат съответно на 51 % и 49 % спрямо 58 % и 42 % през референтната 2019 г. Следва да се отбележи, че преди 2018 г. актуализациите се равняваха само на около една трета от всички нотификации. **Сегашният значителен ръст в броя на актуализациите** за много държави членки следва да се приеме като положителен знак за тяхната осведоменост относно значимостта на уведомяването за последващи промени във връзка с първоначални нотификации.

Съответният дял на нотификациите за нови присъди и на нотификациите за актуализации се различава значително в отделните държави членки — броят на актуализациите е четири пъти по-голям (каквото е случаят в Полша) или над два пъти по-голям (каквото е случаят в Австрия и Чехия) от броя на първоначалните нотификации, съотношението на тези две категории нотификации е почти равно (каквото е случаят в Италия, Нидерландия и Унгария) или делът на актуализациите представлява малка част от всички нотификации (каквото е случаят в България, Кипър, Гърция, Ирландия, Малта и Румъния). За Германия, Испания и Франция, които са изпратили най-голям брой нотификации през периода на докладване, актуализациите се равняват съответно на около 56 %, 61 % и 60 %.

По отношение на проблемите, установени в предходните статистически доклади, а именно че много държави членки изобщо не изпращат или изпращат малък брой нотификации за нови присъди или за актуализации, **през периода 2020—2024 г. ситуацията значително се подобри както по отношение на броя на държавите членки, които изпълняват задълженията си, така и по отношение на обема на постъпилата чрез нотификации информация**.

²⁰ Вж. статистиката на Евростат: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Non-national_population_by_group_of_citizenship,_1_January_2024.png.

На първо място, вече всички държави членки изпращат нотификации за нови присъди, макар някои от тях все още да не предоставят нотификации за всички присъди, постановени на тяхна територия, включително Дания (43 300 липсващи нотификации; за 70 % от присъдите не са изпратени нотификации), Ирландия (42 600; 63 %), Словакия (3 600; 57 %), Румъния (800; 43 %), и Люксембург (3 000; 15 %). В резултат на това тези присъди не са били регистрирани в държавите членки, чийто гражданин е осъденото лице.

От друга страна, в повечето държави членки²¹ беше отчетено ново явление, а именно броят на изпратените нотификации за нови присъди значително да превишава действителния брой на присъдите. Това може да се дължи на факта, че държавите членки изпращат забавени нотификации за присъди от предходни години.

На второ място, две държави членки (Естония и Словения) изобщо не са изпращали актуализации на предишни нотификации, а още четири държави членки са изпратили малко на брой актуализации, а именно България (2), Гърция (43), Ирландия (476) и Малта (10). Липсата на изпратени актуализации от осъждащата държава членка води до това, че държавата членка, чийто гражданин е осъденото лице, обработва и разпространява ненадеждна информация, която не е актуализирана²².

- **От началото на пандемията в ЕС се наблюдава спад в броя на присъдите, което води до спад и в броя на нотификациите**

През 2020 г. в броя на присъдите на граждани на други държави членки настъпи значителен спад — от над 320 000 през предходните години до 250 000 присъди годишно, и оттогава се задържа на това равнище, което води до спад в броя на нотификациите за нови присъди. През 2024 г. общият брой на нотификациите спадна до 260 000 — толкова, колкото са отчетени и през 2014 г.

- **Всички държави членки изпращат нотификации за нови и предишни присъди, но все още не всички присъди се съобщават**

В сравнение с предходните периоди на докладване през периода 2020—2024 г. ситуацията значително се е подобрила, като понастоящем всички държави членки изпращат нотификации за нови присъди. Освен това повечето от тях са изпратили нотификации за брой присъди, значително надвишаващ действителния брой на новите присъди през този период, което сочи, че са изпращали нотификации за предишни присъди от предходни години.

Въпреки това някои държави членки все още не изпращат нотификации за всички присъди, постановени на тяхна територия (Дания, Ирландия, Люксембург, Словакия и Румъния).

- **Независимо от положителната тенденция за повишаване на броя на актуализациите, за много от тях все още не се изпращат нотификации**

Броят на нотификациите за актуализации непрекъснато расте и през 2024 г. достига 254 000. Актуализациите съставляват половината от всички изпратени нотификации, в сравнение с 42 % през 2019 г. Макар значително повече държави членки да изпращат актуализации на предишни нотификации, има няколко, които все още не изпращат никакви актуализации (Естония и Словения) или изпращат много малък брой актуализации (България, Гърция, Ирландия и Малта).

²¹ Белгия, България, Кипър, Чехия, Германия, Естония, Гърция, Испания, Финландия, Хърватия, Унгария, Италия, Латвия, Малта, Нидерландия, Полша, Португалия, Швеция и Обединеното кралство.

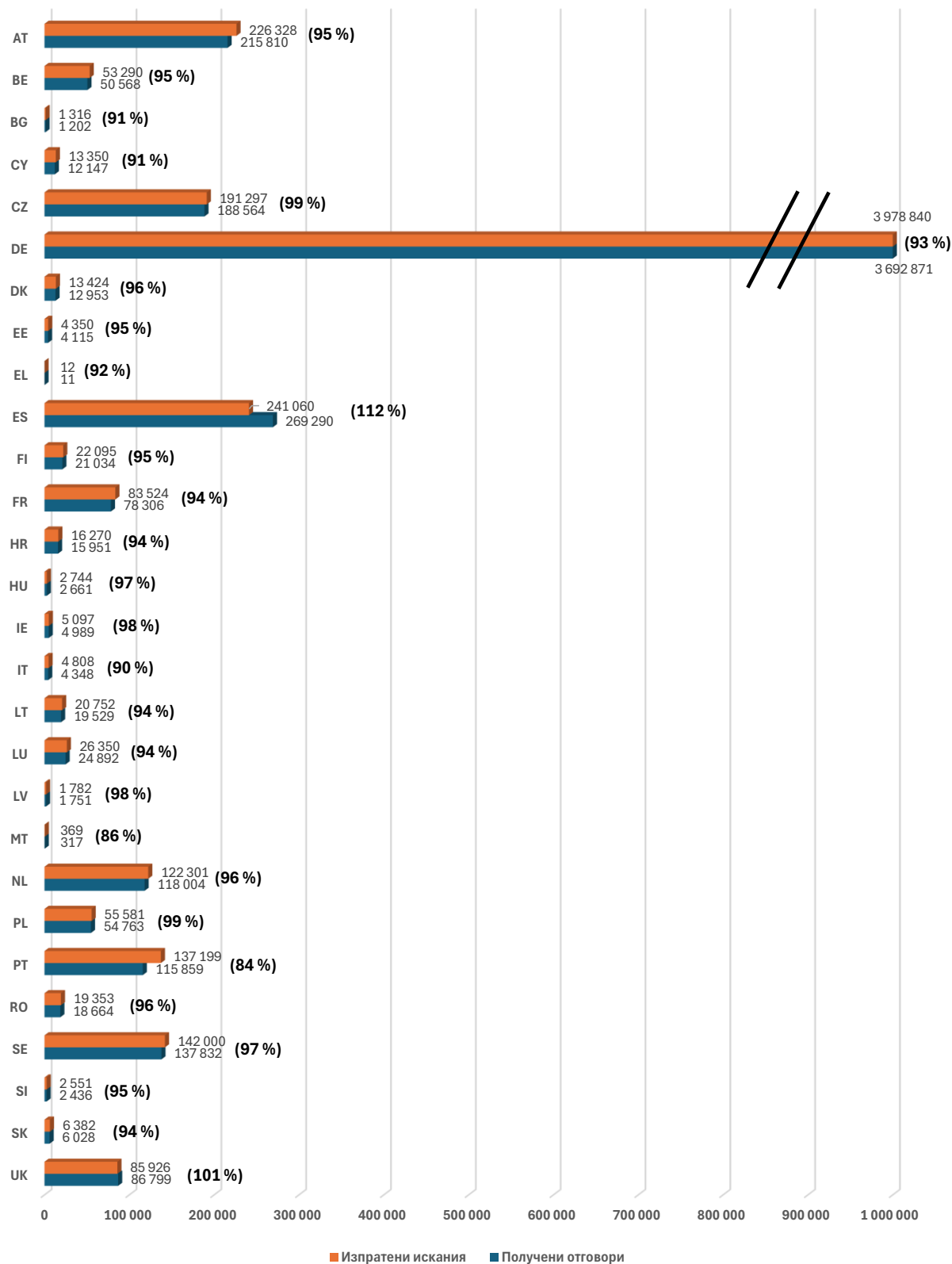
²² За подробен анализ на статистиките на отделните държави членки относно присъдите и нотификациите вж. раздел 3 от работния документ на службите на Комисията.

2.5. Искания за информация

На графиката по-долу е представено сравнение между общия обем на исканията за информация, изпратени от всяка държава членка в периода 2020—2024 г., и обема на получените отговори, като се посочва процентът на исканията, които са получили отговор²³.

²³ За годишните данни от този период вж. раздел 2.4 от работния документ на службите на Комисията.

Общ брой изпратени искания и получени отговори
по държави членки, 2020—2024 г.

В периода 2020—2024 г. са издадени близо **5,5 милиона искания за информация**. Както беше посочено в раздел 2.2, годишният **брой на исканията е нараснал с 25 %** от 2020 г. насам и през 2024 г. достига **1,2 милиона**.

Броят на издадените искания се различава значително в отделните държави членки — от почти 4 милиона, изпратени от Германия, до едва 12, изпратени от Гърция. Основните фактори, с които се обясняват тези разлики, са броят на гражданите на други държави членки, пребиваващи в дадена държава членка, и националното законодателство, което предвижда задължения за представяне на удостоверения от регистрите за съдимост.

Както и през предходните години, **най-активната държава членка по отношение на издадените искания беше Германия (73 % от всички искания за периода 2020—2024 г.)**, следвана от Испания (4,4 %) и Австрия (4,1 %) ²⁴. Най-значителният ръст в броя на исканията е отчетен в Швеция и Румъния, които през 2024 г. са изпратили пет пъти повече искания в сравнение с 2019 г., както и в Белгия и Испания, където броят на изпратените искания почти се е утроил.

Макар броят на исканията като цяло да е нараснал, продължава да съществува констатираният в предходните статистически доклади проблем с **почти пълната липса на изпратени искания от някои държави членки (Гърция) или изпращането на малък брой искания** във връзка с пребиваващото в тях население от други държави — членки на ЕС (България, Естония, Унгария, Ирландия, Италия, Латвия, Малта и Словения) ²⁵. Освен това през периода 2020—2024 г. **броят на изпратените искания е спаднал значително** във Франция, Ирландия и Италия в сравнение с референтните данни за 2019. Това може да доведе до ситуация, в която наказателните съдилища постановяват съдебни решения, без да знаят за постановени в други държави членки присъди, което противоречи на изискванията, определени в Рамково решение 2008/675/ПВР. Освен това ще бъде възпрепятстван и превантивният ефект от искането на удостоверения от регистрите за съдимост за други цели, различни от наказателното производство, като например проверки преди наемане на работа.

За по-подробен анализ и **разбивка на исканията за целите на наказателното производство и за други цели** вж. раздел 2.8.

Посочените по-горе данни сочат още, че **не всички искания за информация получават отговор** (вж. още раздел 2.6.). Сред държавите членки, изпратили най-голям брой искания, 7 % от исканията на Германия (286 000), 5 % от исканията на Австрия (10 500) и цели 15 % от исканията на Португалия (21 300) са останали без отговор през периода на докладване. За сметка на това при Испания броят на получените за този период отговори надхвърля с 11 % броя на изпратените от държавата искания, което може да се дължи на факта, че са постъпили забавени отговори от други държави членки.

²⁴ След тях се нареждат Чехия (3,5 % от всички искания, изпратени през 2020—2024 г.), Швеция (2,6 %), Португалия (2,5 %) и Нидерландия (2,2 %).

²⁵ През периода 2020—2024 г. България е изпратила общо 1 300 искания, докато Естония е изпратила 4 350, Унгария — 2 700, Ирландия — 5 100, Италия — 4 800, Латвия — 1 800, Малта — 370, а Словения — 2 500.

- **Броят на исканията за информация достигна 1,2 милиона на фона на бавен, но стабилен ръст**

Годишният брой на исканията за информация е нараснал стабилно с 25 % от 2020 г. насам, като през 2024 г. достигна 1,2 милиона. Това увеличение обаче не е толкова рязко, колкото наблюдаваното през предходния период на докладване.

Броят на издадените искания продължи да се различава значително в отделните държавите членки — от 4 милиона, изпратени от Германия (73 % от всички искания), до едва 12, изпратени от Гърция, през петгодишния период на докладване.

- **ECRIS все още невинаги се използва за искане на информация за предишни присъди**

Макар общият брой на исканията да е нараснал, продължава да съществува констатираният в предходните статистически доклади проблем с **почти пълната липса на изпратени искания от някои държави членки (Гърция) или с изпращането на малък брой искания** във връзка с пребиваващото в тях население от други държави — членки на ЕС (България, Естония, Унгария, Ирландия, Италия, Латвия, Малта и Словения), като проблемът засяга предимно **същите държави членки**.

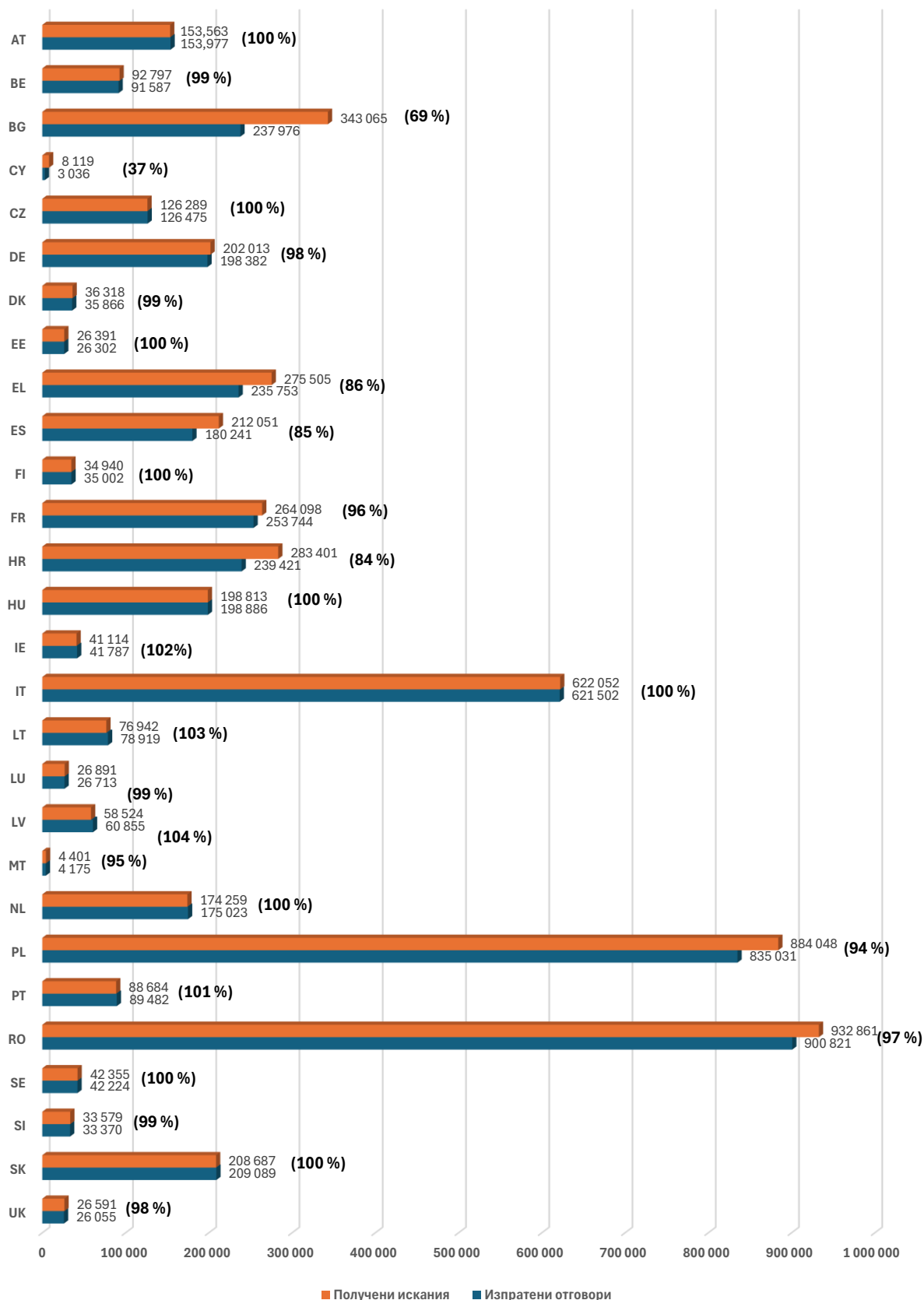
Няколко държави членки **използват ECRIS само или почти само за целите на наказателното производство** (Белгия, Хърватия, Унгария, Ирландия, Италия, Люксембург, Словения и Словакия). Други държави членки отправят искания за информация **почти изцяло за цели, различни от тези на наказателното производство** (Чехия, Кипър, Гърция и Испания).

2.6. Отговори на искания

На графиката по-долу са показани общият брой и процентът на отговорите, изпратени от всяка държава членка в периода 2020—2024 г., в сравнение с броя на съответните искания за информация, които са получили²⁶.

²⁶ За годишните данни от този период вж. раздел 2.5 от работния документ на службите на Комисията.

Общ брой на получените искания и на изпратените отговори
по държави членки, 2020—2024 г.

В периода 2020—2024 г. държавите членки общо са изпратили почти **5,2 милиона отговора на искания за информация**. В този период **броят на получените искания се различава значително в отделните държавите членки** — от 933 000, получени от Румъния, и 884 000, получени от Полша, до 4 400 искания, получени от Малта. Тези разлики се обясняват по-конкретно с два фактора: общото население на държавата членка и броя на нейните граждани, пребиваващи в други държави членки.

Държавите членки, които в рамките на петгодишния период са **отговорили на най-голям брой искания** в абсолютни стойности (т.е. не задължително най-голям като съотношение спрямо получените от тях искания), са: Румъния (901 000 отговора — 17,5 % от всички отговори, изпратени чрез ECRIS), Полша (835 000 — 16 %) и Италия (621 000 — 12 %)²⁷.

Макар по принцип всички държави членки да отговарят на искания, в периода 2020—2024 г. **317 000 искания за информация все пак не са получили отговор**. При цяла една трета от държавите членки броят на изпратените отговори е по-малък от броя на получените искания, като средно **около 5,8 % от исканията са останали без отговор, което представлява увеличение в сравнение с 4,1 % през 2019 г. и 3,6 % през 2016 г.** Тази засилваща се тенденция за неизпълнение на задължението да се отговаря на исканията за информация е тревожна, като се има предвид, че последиците от това могат да бъдат трагични.

Сред държавите членки, получили най-голям брой искания, България не е отговорила на 31 % от получените искания (105 000), Хърватия — на 15,5 % (44 000), Испания — на 15 % (39 800), Гърция — на 14 % (39 800), Полша — на 5,5 % (49 000), Франция — на 4 % (10 400) и Румъния — на 3,4 % (32 000). Италия — държавата членка, която е на трето място по брой получени искания, е успяла да отговори на почти всички от тях.

Кипър е държавата членка с **най-висок процент искания, останали без отговор** (62 % от получените искания). За разлика от това в Латвия, Литва, Ирландия и Португалия броят на изпратените през този период отговори превишава броя на получените искания с 1—4 %, което би могло да е следствие от изпращането на забавените отговори. За подробен анализ на статистиките на отделните държави членки относно отговорите на искания вж. раздел 3 от работния документ на службите на Комисията.

➤ **Расте броят на исканията за информация, останали без отговор**

Макар по принцип всички държави членки да отговарят на искания, **в периода 2020—2024 г. 317 000 искания за информация не са получили отговор**. Това съответства на **5,8 % от всички искания** и представлява увеличение спрямо 4,1 % през 2019 г. Засилващата се тенденция за нарушаване на задължението да се отговаря на исканията за информация е тревожна, като се има предвид, че последиците от това могат да бъдат трагични. Държавите членки с най-висок процент получени искания, останали без отговор, са Кипър, България, Хърватия, Испания и Гърция.

2.7. Отговори, при които не са спазени законоустановените срокове

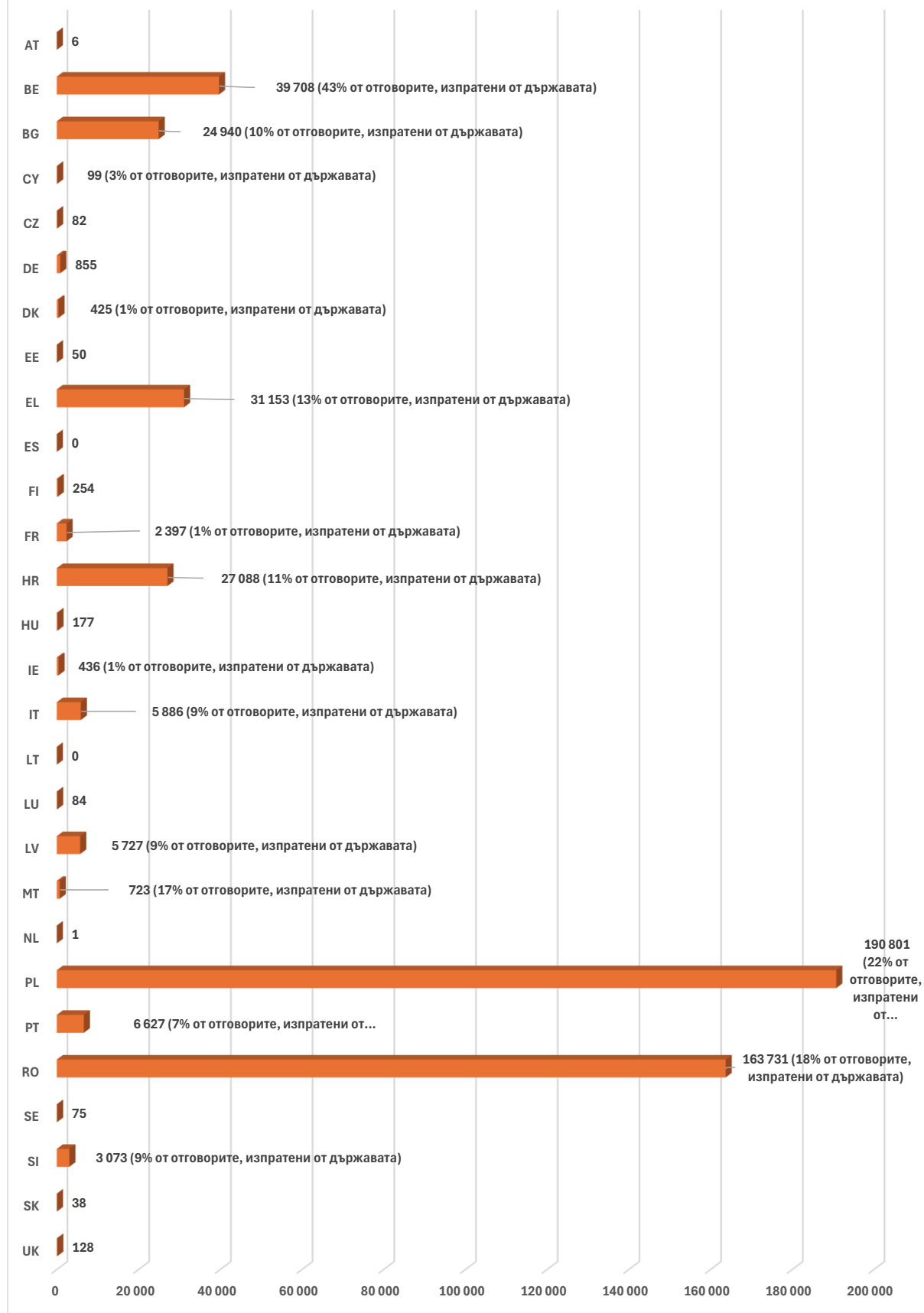
²⁷ След тях се нареждат няколко държави членки, на всяка от които се падат по около 5 % от всички отговори, изпратени чрез ECRIS: Франция (254 000 изпратени отговора), Хърватия (239 000), България (238 000) и Гърция (235 800).

Друг повтарящ се проблем е липсата на отговор на исканията в рамките на законоустановените срокове²⁸. На графиките по-долу е представен общ преглед на общия за всички държави членки обем и процент отговори, които в периода 2020—2024 г. са изпратени след изтичане на законоустановените срокове, както и общ преглед на отчетените към края на всяка календарна година искания, при които е изтекъл крайният срок за отговор²⁹.

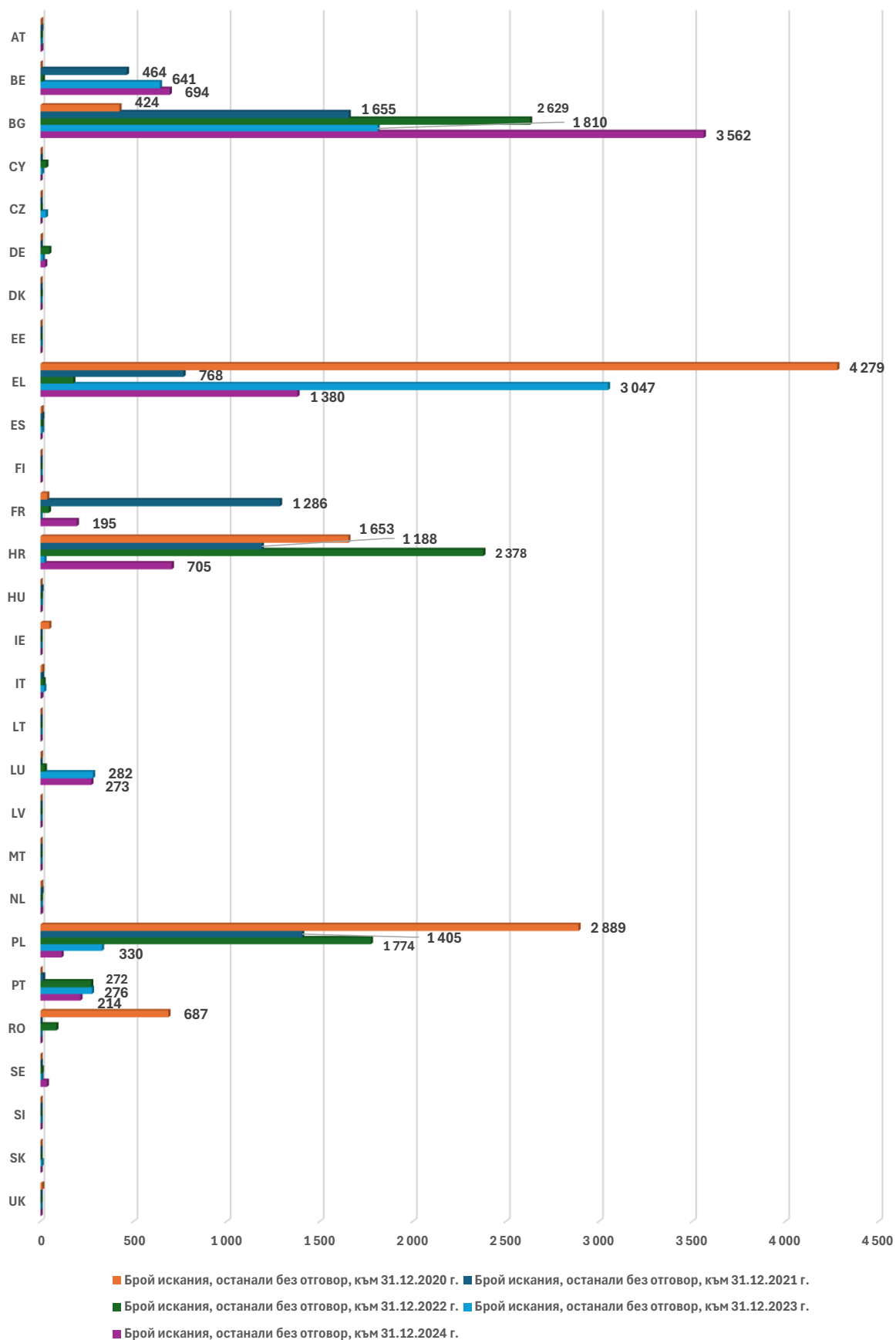
²⁸ Вж. раздел 1.2 по-горе.

²⁹ За повече подробности вж. работния документ на службите на Комисията: годишни данни за отговорите, изпратени след изтичане на законоустановения срок, са представени в раздел 2.6, а индивидуални статистически данни на държавите членки относно закъснелите отговори — в раздел 3.

Общ брой отговори, изпратени след крайния срок,
по държави членки, 2020—2024 г.

Брой искания, останали без отговор, към последния ден на всяка година,
по държави членки

В периода 2020—2024 г. над 500 000 отговора са изпратени след изтичане на законоустановения срок, което представлява 9,7 % от общия брой отговори, изпратени през този период. Освен това са регистрирани 38 000 искания, при които крайният срок за отговор е изтекъл, което представлява 0,7 % от всички искания.

Тези стойности говорят за **значително подобрене** по отношение на своевременното изпращане на отговори на постъпили искания. В сравнение с референтните данни за 2019 г.³⁰ броят на закъснелите отговори е спаднал наполовина, а броят на исканията, при които крайният срок е изтекъл, е намалял над пет пъти.

Въпреки спада като цяло в броя на отговорите, при които не са спазени законоустановените срокове, в няколко държави членки все още е налице констатираният в предходния доклад проблем със закъснелите отговори. Макар в повечето държави членки делът на закъснелите отговори да се запазва под 0,5 %, **затруднения със спазването на сроковете** са налице най-вече в онези държави членки, които са се сблъскали с огромен обем от искания за информация³¹ (Полша: през периода 2020—2024 г. 22 % от отговорите ѝ са били изпратени със закъснение, което възлиза на 190 800 закъснели отговора), Румъния (18 %; 163 700), Гърция (13 %; 31 200), Хърватия (11 %; 27 000), България (10 %; 24 900), Италия (9 %; 5 900), но и още няколко държави членки (Белгия (43 %; 39 700), Малта (17 %; 700), Латвия (9 %; 5 700), Словения (9 %; 3 000), Португалия (7 %; 6 600).

Проблемът с исканията, при които **крайният срок за отговор е изтекъл** и това е довело до закъснели отговори или изобщо до липса на отговор, е **незначителен**. Този проблем е засегнал 3,5 % от исканията в Гърция (9 600 искания с изтекъл срок), 3 % от исканията в България (10 100), 2 % от исканията в Хърватия (5 900), 2 % от исканията в Белгия (1 800), 2 % от исканията в Люксембург (600), 1 % от исканията в Полша (6 500) и 1 % от исканията във Франция (1 600).

➤ **Значително подобрене по отношение на изпращането на отговори на искания в предвидения срок**

В сравнение с референтните данни за 2019 г. през периода 2020—2024 г. броят на закъснелите отговори е спаднал наполовина, а броят на исканията, при които крайният срок за отговор е изтекъл, е намалял над 5 пъти. Въпреки това 500 000 отговора са изпратени след изтичане на законоустановения срок (9,7 % от общия брой отговори) и са регистрирани 38 000 искания, при които крайният срок за отговор е изтекъл (0,7 % от всички искания).

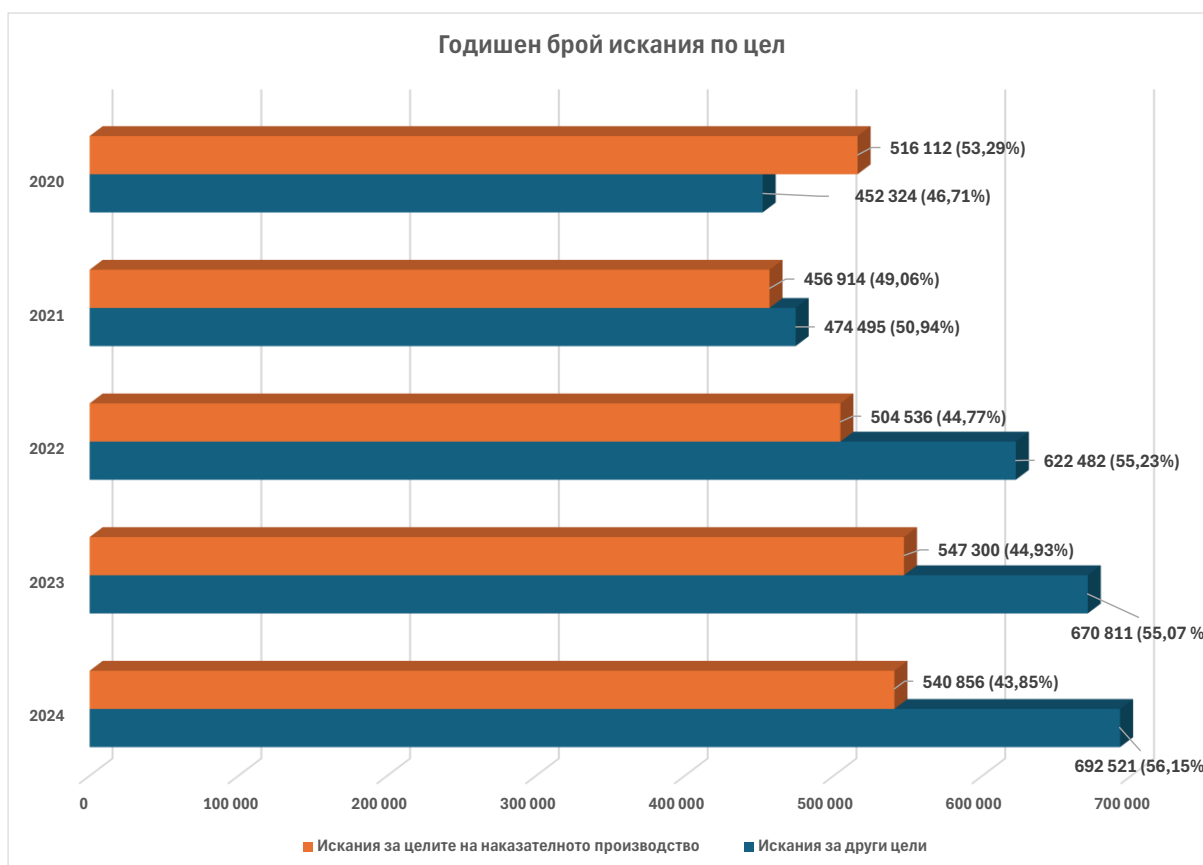
Проблемът със закъснелите отговори е засегнал най-вече държавите членки, които са се сблъскали с огромен обем от искания за информация (Полша, Румъния, Гърция, Хърватия, България и Италия), но не само тях (Белгия и Малта).

2.8. Искания за целите на наказателното производство и за други цели

На графиките по-долу е показано съответното съотношение между исканията за целите на наказателното производство и исканията за други цели както за периода на докладване 2020—2024 г. като цяло, така и по години.

³⁰ 190 000 закъснели отговора (18,4 % от всички отговори); 42 000 искания, при които крайният срок за отговор е изтекъл.

³¹ С изключение на Франция.

Дълги години процентът на исканията за цели, различни от тези на наказателното производство, се запазваше средно на 20 % от всички искания. Както бе споменато по-горе, през 2019 г. настъпи пълно преориентиране в използването на системата, като тя започна да се ползва с еднаква честота както за цели, различни от тези на наказателното производство, така и във връзка с наказателното производство (50/50 %).

Тази тенденция продължи и през следващите години, като през **2024 г. исканията за цели, различни от тези на наказателното производство**, достигнаха **56 %** от всички искания, или общо **692 500**. Броят на исканията за целите на наказателното производство остана стабилен — около **540 000**.

Увеличението на исканията за цели, различни от тези на наказателното производство, се дължи най-вече на **сериозното нарастване на исканията за целите на назначенията за професионални или организирани доброволни дейности, включващи пряк и редовен контакт с деца**, в съответствие с Директива 2011/93/ЕС³². През 2024 г. са изпратени общо **233 400** такива искания, което представлява значително увеличение от 115 000-те искания, изпратени през 2019 г. Вторият фактор, допринесъл за това, е **почти удвоеният брой на исканията с общ характер за административни цели** в сравнение с 2019 г., в резултат на което през 2024 г. тези искания наброяват 34 100. На трето място, през 2024 г. исканията, свързани с **проучване за надеждност с цел наемане на работа**, са наброявали 14 000 — **седем пъти повече**, отколкото през 2019 г. Годишният брой на исканията от **физически лица във връзка със собствените им досиета за съдимост** се запазва на почти едно и също високо равнище от 2019 г. насам — **380 400 искания**.

Германия е държавата членка, която основно допринася за увеличението брой на исканията за цели, различни от тези на наказателното производство, като в периода 2020—2024 г. е изпратила близо **2 милиона такива искания (68 % от всички искания за други цели)**.

През 2024 г. повечето искания за цели, различни от тези на наказателното производство, все така са направени от **физически лица, търсещи информация за собствените си досиета за съдимост** — **55 % от исканията за цели, различни от тези на наказателното производство**, и 31 % от всички изпратени искания. Въпреки това делът на исканията за такива цели е спаднал спрямо отчетените 70 % през референтната 2019 г. На второ място по брой са исканията, свързани с **назначения, в съответствие с Директива 2011/93/ЕС (34 % от исканията за цели, различни от тези на наказателното производство**³³, което представлява увеличение спрямо 22 % през 2019 г.). Делът на исканията с общ характер за **административни цели** се е увеличил от 3,8 % от исканията за цели, различни от тези на наказателното производство, през 2019 г. до **5 % през 2024 г. (и 3 % от всички искания)** — третият по големина дял. През 2024 г. броят на исканията за **получаване на различно гражданство** е четири пъти по-висок в сравнение с 2019 г. и се нарежда на четвърто място с **2,5 % (17 400)**. Накрая, исканията, свързани с **проучване за надеждност с цел наемане на работа**, възлизат на **2 % от исканията за цели, различни от тези на наказателното производство**³⁴.

Тъй като при искането на информация чрез ECRIS са **налице големи разлики между държавите членки** по отношение на **използваните категории цели на исканията**, не е възможно от настоящите статистически данни да се направят категорични изводи за броя на исканията във всяка **подкатегория**. В някои държави членки има тенденция да се използват само общи категории на исканията, например „административни цели“

³² Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография, ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1.

³³ 19 % от всички направени искания.

³⁴ За повече подробности относно броя на исканията за различните категории цели в периода 2020—2024 г. вж. раздел 2.7 от работния документ на службите на Комисията.

или „проучване за надеждност с цел наемане на работа“, вместо да се посочва конкретната цел на искането.

Също така според статистиката **няколко държави членки използват ECRIS само или почти само за целите на наказателното производство** (Белгия — 100 % от техните искания; Унгария и Словения — 99 %; Хърватия и Люксембург — 96 %; Ирландия — 93 %; Италия — 91 %; Словакия — 86%). От друга страна, някои държави членки искат информация **почти изцяло за цели, различни от тези на наказателното производство** (Испания — 97 % от техните искания; Гърция — 93 %; Чехия — 88 %; Кипър — 97 % от техните искания през 2022 г. и 2024 г.). И двете тенденции водят до липса на жизненоважна информация, което може да има трагични последици.

➤ **Системата ECRIS по-често се използва за цели, различни от тези на наказателното производство, отколкото за целите на наказателното производство!**

През 2019 г. започна пълно преориентиране в използването на ECRIS, като системата започна да се използва **все по-често за цели, различни от тези на наказателното производство** (проверки преди наемане на работа, искания за информация за собственото досие за съдимост и др.). През 2024 г. тези искания достигнаха **56 % от всички изпратени искания, което означава 692 500 искания.**

Това увеличение се дължи главно на три фактора. Първо, спрямо 2019 г. **броят на исканията за целите на назначенията за дейности, включващи контакт с деца**, в съответствие с Директива 2011/93/ЕС се е **удвоил** (233 400 искания, което представлява 34 % от исканията за цели, различни от тези на наказателното производство). Второ, **голям е броят на исканията от физически лица за информация за собствените им досиета за съдимост** (380 400 искания, 55 %). Трето, **исканията с общ характер за административни цели почти са се удвоили** (34 100 искания, 5 %).

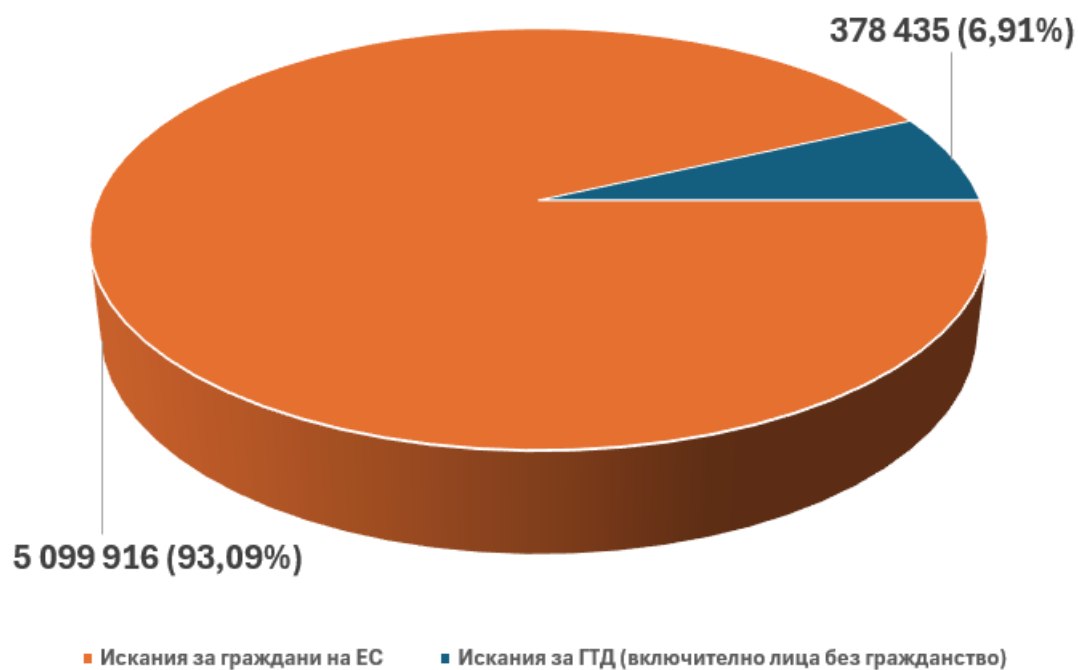
2.9. Искания, засягащи граждани на ЕС и граждани на трети държави (наричани по-нататък „ГТД“)

На графиките по-долу е представено съответното съотношение между исканията, засягащи граждани на ЕС, и исканията, засягащи ГТД, както за периода на докладване 2020—2024 г. като цяло, така и по години³⁵.

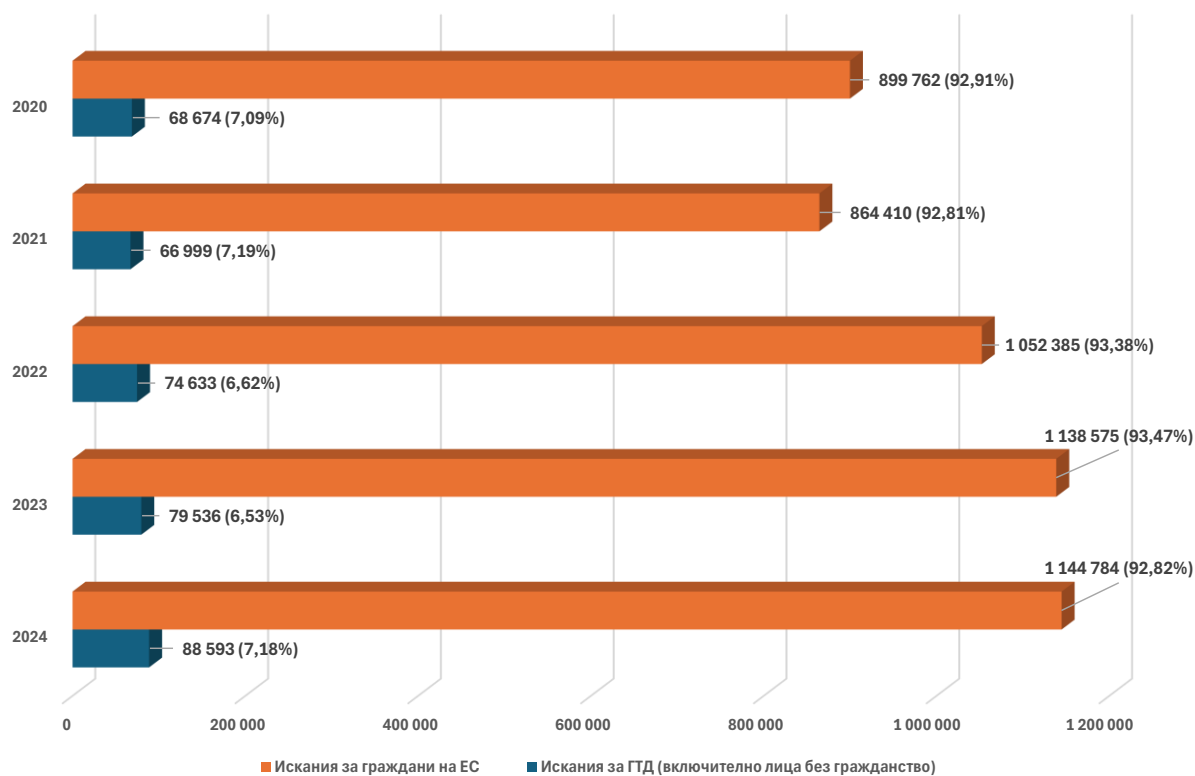
³⁵

Вж. още таблицата в раздел 2.8 от работния документ на службите на Комисията.

Искания по гражданство, 2020—2024 г.

Годишен брой искания по гражданство

Средно **93 %** от всички искания, изпратени в периода 2020—2024 г., засягат **граждани на ЕС**, а около **7 %** (378 400 искания) засягат **ГТД**. Делът на исканията за лица без гражданство е пренебрежим (0,01 %, 550 искания).

Въпреки че от 2019 г. насам **делът на исканията за информация за ГТД** се е запазил на **едно и също равнище**, **действителният брой на тези искания** постоянно **нараства**, като **през 2024 г. достига 88 600**.

През 2019 г. беше прието допълващо законодателство³⁶ за създаване на централизирана система ECRIS-TCN, която позволява ефективното установяване на държавите членки, разполагащи с информация за присъди срещу граждани на трети държави в ЕС. След като системата започне да функционира, тя ще позволи по-ефективен обмен на информация за ГТД чрез ECRIS, като се очаква това да доведе до значително увеличение в броя на исканията за информация.

➤ **ECRIS все още се използва рядко за ГТД**

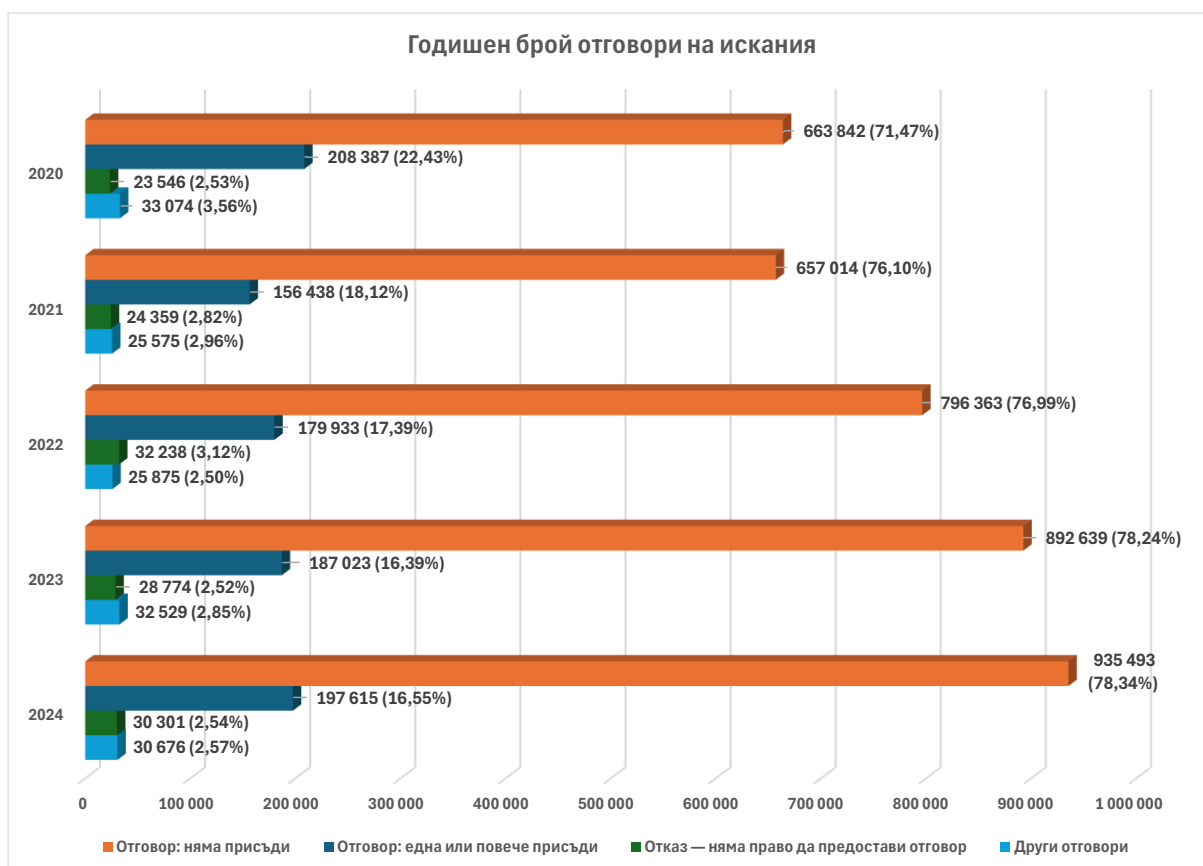
В периода 2020—2024 г. средно **93 %** от всички искания засягат **граждани на ЕС**, а около **7 %** засягат **граждани на трети държави и лица без гражданство**. От 2017 г. насам броят на исканията за информация за ГТД постоянно **нараства** и **през 2024 г. надхвърля 88 000**. Очаква се пускането в действие на **ECRIS-TCN** да доведе до значително увеличение в броя на обменените чрез ECRIS съобщения относно ГТД.

2.10. Отговори, съдържащи информация за присъди

На графиките по-долу са показани съответните дялове на отговорите на искания, съдържащи информация за една или повече присъди, отговорите, в които няма информация за присъди, отказите на искания и другите отговори както за периода на докладване 2020—2024 г. като цяло и по отделни години³⁷.

³⁶ Регламент 2019/816/ЕС за създаване на система ECRIS-TCN, ОВ L 135, 22.5.2019 г., стр. 1; Директива 2019/884/ЕС.

³⁷ Вж. бележка под линия 11. Вж. още таблицата в раздел 2.9 от работния документ на службите на Комисията.

През 13-те години, в които функционира ECRIS, **средно 23 % от отговорите са съдържали информация за предишни присъди**. Това означава, че в **почти всеки четвърти случай** въпросното лице вече е било осъждано един или повече пъти,

което доказва значението на ECRIS като инструмент за получаване на информация от регистрите за съдимост.

В продължение на много години този процент се задържаше на стабилно ниво от около 30 %, след което **през 2019 г. внезапно спадна до 19 %**, а после **до 16,6 % през 2024 г.**, успоредно на драстичното увеличение на броя на исканията за други цели, различни от тези на наказателно производство. Това е **положителен знак**, че повечето лица, за които е направено искане за информация, свързано например с проверки при назначение, с получаване на лиценз или за административни цели, нямат предишни присъди.

През **2024 г.** от всички **отговори на искания** за информация **197 600 съдържат информация за присъди** (увеличение в сравнение със 188 000 през 2019 г.). Отговорите, които не съдържат информация за присъди, възлизат на 78 % от всички отговори, а другите отговори и отказите на искания възлизат на 5 % от общия брой.

- **Само в 16,6 % от отговорите се разкрива информация за предишни присъди**
През 13-те години, в които функционира ECRIS, средно **23 % от исканията за информация са получавали отговори, съдържащи данни за предишни присъди** на съответното лице. Заради резкия ръст от 2019 г. насам в броя на исканията за цели, различни от тези на наказателното производство, при които засегнатите лица обикновено нямат предишни присъди, **този процент продължи да спада, като през 2024 г. достигна 16,6 %**. Въпреки това през въпросната година над **197 000 отговора** съдържат информация за предишни присъди.